

ovat eri jäsenvaltioissa/kolmansissa maissa?

- 3) Kahteen ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen perusteella: missä näistä kolmesta unionin jäsenvaltiosta palvelujen tarjoamista koskeva arvonlisävero on ilmoitettava ja vastaavasti suoritettava?
- 4) Ovatko arvonlisäverodirektiivi ja kaksinkertaisen verotuksen välttämisen periaate esteenä sellaisen lain nro 227/2015 307 §:n kaltaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jonka mukaan:
- A) palveluntarjoajan sijoittumisvaltion kansalliset veroviranomaiset voivat luokitella yhteen jäsenvaltioon sijoittautuneen verovelvollisen tarjoamat rajat ylittävät palvelut (P1 – videochat-studio), joissa on kyse pääasiassa esillä olevan kaltaisen digitaalisen sisällön toimittamisesta (luovuttamisesta) toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle verovelvolliselle (P2) kolmannessa jäsenvaltiossa olevan suoratoistoalustan (P3) kautta, arvonlisäverodirektiivin 53 artiklassa tarkoitetuiksi palveluiksi, joissa on kyse pääsyn myöntämisestä viihdetapahtumaan, mistä seuraa, että näihin palveluihin liittyvä arvonlisävero kannetaan ja maksetaan valtiokonttorille siinä jäsenvaltiossa, jossa sijaitsee palveluntarjoajan pääasiallinen toimipaikka, mikäli palvelujen vastaanottajan (P2) asuinvaltion veroviranomaiset ovat aiemmin luokitelleet samat palvelut verohallinnon päätöksellä, josta on tullut lainvoimainen, koska sitä ei ole riitautettu tuomioistuimessa, unionin sisäisten palvelujen suoritukseksi, joka kuuluu arvonlisäverodirektiivin 44 artiklassa tarkoitettun yleisen säännön soveltamisalaan. Onko mahdollista, että yhden jäsenvaltion veroviranomaiset, joissa asia pannaan myöhemmin vireille tai jotka toimivat viran puolesta, luokittelevat tässä valtiossa verotarkastuksen kohteena olevat rajat ylittävät palvelut oikeudellisesti toisella tavalla kuin toisen jäsenvaltion veroviranomaiset, joissa asia alun perin pantiin vireille tai joka toimi viran puolesta ja jotka ovat jo antaneet samoja palveluita koskevan verohallinnon päätöksen, josta on tullut lainvoimainen, koska sitä ei ole riitautettu tuomioistuimessa, mistä seuraa arvonlisäveron kaksinkertainen verottaminen, vai sitooko veroviranomaisia, joissa asia on pantu myöhemmin vireille tai jotka toimivat viran puolesta, ongelmaa alun perin käsitelleiden veroviranomaisten tekemä kyseisten rajat ylittävien palvelujen oikeudellinen luokittelu, josta on tullut lainvoimainen, koska sitä ei ole riitautettu tuomioistuimessa ja [jota näin ollen] ei voida enää muuttaa?
- B) Edellä esitettyihin kysymyksiin annettavan vastauksen perusteella: mikä on pääasiassa esillä olevan kaltaisessa tilanteessa, arvonlisäverodirektiivin ja kaksinkertaisen verotuksen välttämisen periaatteen nojalla paikka, jossa palvelut tosiasiaa suoritetaan?

(¹) EUVL 2006 L 347, s. 1.

(²) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä 15.3.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 282/2011 (EUVL 2011, L 77, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Ploiești (Romania) on esittänyt 10.2.2023 –
Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajina ovat C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G.,
M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P. ja B.I.I.**

**(Asia C-74/23, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.N.A. Serviciul Teritorial
Brașov)**

(2023/C 205/26)

Oikeudenkäyntikieli: *romania*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin:

Curtea de Apel Ploiești

Valittaja:

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov

Vastapuolet:

C.A.A., C.F.G., C.G.C., C.D.R., G.L.C., G.S., L.C.I., M.G., M.C.G., N.A.S., P.C., U.V., S.O., Ș.V.O., C.V., I.R.P. ja B.I.I.

Asianomistaja:

Unitatea Administrativ Teritorială Județul Brașov

Henkilöt, joita asia koskee:

C.M., C.A., C. Al.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEU 2 artiklaa, SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa ja SEU 4 artiklan [3 kohtaa], luettuina yhdessä SEUT 325 artiklan 1 kohdan, taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan, PIF-direktiivin ⁽²⁾ 2 ja 12 artiklan ja julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2004/18/EY ⁽³⁾ sekä Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvista törkeistä petoksista määrättävien tehokkaiden ja ennalta ehkäisevien seuraamusten periaatteen kanssa, sekä soveltaen komission päätöstä 2006/928/EY ⁽⁴⁾ siltä osin kuin siinä viitataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdan viimeiseen virkkeeseen, tulkittava niin, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle oikeudelliselle tilanteelle, jossa syytetyt vaativat lievemmän rikoslain periaatteen soveltamista tilanteessa, jossa kansallisen perustuslakituomioistuimen ratkaisulla on todettu rikosoikeudellisen vastuun vanhentumisen katkaisemista koskeva laki (vuoden 2022 ratkaisu) perustuslain vastaiseksi vedoten lainsäätäjän passiivisuuteen, koska tämä ei ole ryhtynyt toimiin laintekstin mukauttamiseksi saman perustuslakituomioistuimen toiseen ratkaisuun, joka on annettu neljä vuotta ennen viimeksi mainittua ratkaisua (vuoden 2018 ratkaisu)? Tänä aikana ensimmäisen ratkaisun nojalla annettu yleisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö oli jo vakiintunut siten, että kyseinen teksti oli edelleen voimassa perustuslakituomioistuimen ensimmäisen ratkaisun muodossa sillä käytännön seurauksella, että vanhentumisaika kaikkien sellaisten rikosten osalta, joista ei ollut annettu lainvoimaista tuomiota ennen perustuslakituomioistuimen ensimmäistä ratkaisua, lyhenyi puoleen ja että rikosoikeudenkäynti kyseessä olevia vastaajia vastaan oli näin ollen päättynyt.
- 2) Onko SEU 2 artiklaa, joka koskee oikeusvaltion arvoja ja ihmisoikeuksien kunnioittamista yhteiskunnassa, jolle on ominaista oikeudenmukaisuus, ja SEU 4 artiklan [3 kohtaa], joka koskee komission päätöksen 2006/928/EY mukaista unionin ja jäsenvaltioiden välisen vilpittömän yhteistyön periaatetta Romanian oikeusjärjestelmän tehokkuuden varmistamista koskevan sitoumuksen osalta, viitaten Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan [1 kohdan] viimeiseen virkkeeseen, jossa vahvistetaan lievemmän rikoslain periaate, tulkittava koko kansallisen tuomioistuinjärjestelmän kannalta siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle oikeudelliselle tilanteelle, jossa vastaajat vaativat lievemmän rikoslain periaatteen soveltamista tilanteessa, jossa kansallisen perustuslakituomioistuimen ratkaisulla on todettu rikosoikeudellisen vastuun vanhentumisaajan keskeytymistä koskeva laki (vuoden 2022 päätös) perustuslain vastaiseksi, kun siinä vedotaan lainsäätäjän passiivisuuteen, koska tämä ei ole ryhtynyt toimiin lakitekstin mukauttamiseksi perustuslakituomioistuimen toiseen ratkaisuun, joka on annettu neljä vuotta ennen viimeksi mainittua tuomiota (vuoden 2018 ratkaisu)? Tänä aikana ensimmäisen ratkaisun nojalla annettu yleisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö oli jo vakiintunut siten, että kyseinen teksti oli edelleen voimassa perustuslakituomioistuimen ensimmäisen ratkaisun muodossa sillä käytännön seurauksella, että vanhentumisaika kaikkien sellaisten rikosten osalta, joista ei ollut annettu lainvoimaista tuomiota ennen perustuslakituomioistuimen ensimmäistä ratkaisua, lyhenyi puoleen ja että rikosoikeudenkäynti kyseessä olevia vastaajia vastaan oli näin ollen päättynyt.
- 3) Jos tähän vastataan myöntävästi, ja vain jos unionin oikeuden mukaista tulkintaa ei voida antaa, onko unionin oikeuden ensisijaisuuden periaatetta tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle tai käytännölle, jonka mukaan kansallisen perustuslakituomioistuimen ja ylimmän kansallisen tuomioistuimen ratkaisut sitovat kansallisia yleisiä tuomioistuinta eivätkä ne tästä syystä ja kurinpitovirkkomuksen uhalla voi jättää viran puolesta soveltamatta näihin ratkaisuihin perustuvaa oikeuskäytäntöä, vaikka ne katsovat unionin tuomioistuimen tuomion perusteella, että kyseinen oikeuskäytäntö on ristiriidassa SEU 2 artiklan, SEU 19 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja SEU 4 artiklan [3 kohdan] kanssa, luettuina yhdessä SEUT 325 artiklan 1 kohdan kanssa, soveltaen komission päätöstä 2006/928/EY siltä osin kuin siinä viitataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan [1 kohdan] viimeiseen virkkeeseen, kuten pääasiassa?

⁽¹⁾ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty yleissopimus yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL 1995, C 316, s. 49).

⁽²⁾ Unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin 5.7.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371 (EUVL 2017, L 198, s. 29).

⁽³⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).

⁽⁴⁾ Yhteistyötä ja Romanian edistymisen seuranta koskevan järjestelmän perustamisesta tiettyjen arviointiperusteiden täyttämiseksi oikeuslaitoksen uudistamisen ja korruption torjunnan alalla 13.12.2006 tehty komission päätös 2006/928/EY (EUVL 2006, L 354, s. 56).